

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

LVIII. Approbatio publici Cultus ab immemorabili tempore exhibiti Beatæ
Joannæ Valesiæ olim Reginæ Franciæ, & Fundatrici Ordinis Sanctissimæ
Annunciatis Beatæ Mariæ Virginis. 18. Junii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

fimo quadragesimo secundo, septimo Kalendas Junii, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

P. Card. Pro-Datarius.

D. Card. Passioneus.

VISA DE CURIA.

N. Antonellus.

Loco ✕ Plumbi.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicat. die 2. Julii ejusdem Anni.

LVIII.

Approbatio Publici cultus ab immemorabili tempore exhibiti Beatæ Joannæ Valefiæ olim Reginæ Franciæ, & Fundatrici Ordinis Sanctissimæ Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Summarium
precum.

Acta sub Ur-
bano VIII.

Item sub
Alexan. VII.

EXPO NI Nobis nuper fecit dilectus filius Marcus Antonius Gravois Frater expressè professus, ac Diffinitor Generalis Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, necnon Postulator Cause Canonizationis Beatæ Joannæ Valefiæ, quod dudum fel. record. Urbanus Papa VIII. Prædecessor noster, postquam Processus auctoritate Ordinaria anno MDCXVII. peracti super fama Sanctitatis, Virtutum, & Miraculorum ejusdem Beatæ Joannæ Valefiæ, dum vixit, Francorum Reginæ, ac Ordinis Annuntiarum Beatæ Mariæ Virginis Fundatricis, in Congregatione Venerabilium Fratrum tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum discussi fuerant, per suam Commissionem manu propria signatam hujusmodi Causam eidem Congregationi Cardinalium cognoscendam, & discutiendam demandavit; cujus Commissionis vigore ab eadem Congregatione, seu à bo. mem. Carolo, dum pariter vixit, S. R. E. præfate Cardinali Pio nuncupato tunc dictæ Congregationis Præfeto die XIII. Januarii MDCXXXII. litteræ remissoriales pro inquisitione in genere tunc itidem existentibus Archiepiscopo Bituricensi, & Episcopis Aurelianensi, & Nivernensi directæ, concessæ, & expeditæ fuerunt. Coram autem Archiepiscopo, & Episcopis præfatis Processu hujusmodi confecto, atque Anno MDCXXXIII. memoratæ Congregationi Cardinalium præsentato, nihil amplius tunc temporis in eadem Causa actum fuit, ob Decreta memorati Urbani Prædecessoris Anno MDCXXV. edita, & MDCXXXIV. de novo proposita, super non exhibendo cultu iis, qui cum Sanctitatis, vel Martyrii fama ab hac vita migrassent, seu super casu ab iisdem excepto.

§. 1. Præterea successu temporis cum fama Sanctitatis, una cum miraculis, quæ Omnipotens Deus ob merita, & ad intercessionem dictæ Beatæ Joannæ Valefiæ operari dignabatur, quam plurimum increbuisse, atque in dies increbesceret, cla. mem. Ludovicus, dum pariter vixit, Rex Christianissimus, & Anna ab Austria Regina Mater, iteratis precibus, ac litteris datis, à fel. rec. Alexandro Papa VII. itidem Prædecessore nostro postularunt, ut ad ejusdem Servæ Dei Joannæ Valefiæ Beatificationem, & Canonizationem procedi posse benignè indulgere dignaretur. Idem Alexander Prædecessor die xx. Junii MDCLXIV. Commissionem reasumptionis Cause præfate subignavit, ac Anno MDCLXXX. dicta Congregatio Cardinalium remissoriales, & compulsoriales litteras concessit, ac ad tunc quoque existentem Archiepiscopum Bituricensem direxit, pro consecutione Processus particularis super cultu à tempore immemorabili eidem Joan-

næ Valefiæ exhibito, & casu excepto à memoratis Urbani Prædecessoris Decretis.

§. 2. Ob legitima pro tempore existentium Archiepiscoporum Bituricensium hujusmodi impedimenta, memoratis litteris executioni minime demandatis, quinimò ob temporis cursum deperditis, proinde Anno MDCXXXVIII. illarum Duplicatum ad Venerabilem Fratrem modernum Archiepiscopum Bituricensem fuit directum, cujus vigore idem Archiepiscopus Judex Delegatus super eisdem publico cultu ab immemorabili tempore præfate Joannæ Valefiæ exhibito, necnon casu, ut præfertur, excepto sententiam protulit.

§. 3. Proposito itaque in eadem Congregatione Cardinalium Dubio: *An sententia supra dicta esset confirmanda, in casu, & ad effectum de quo agebatur; ipsa Congregatio Cardinalium edidit Decretum tenoris sequentis, videlicet: Bituricen. Canonizationis Beatæ Joannæ Valefiæ, olim Regina Franciæ, & Fundatricis Ordinis Sanctissimæ Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis sub Regula S. Francisci. Proposita ex dispensatione Apostolica per Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Cardinalem de Tencin Ponentem, ad instantiam P. Marci Antonii Gravois Diffinitoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Postulatoris specialiter deputati, in Congregatione Ordinaria absque interventu Consultorum, Causa Canonizationis Beatæ Joannæ Valefiæ prædictæ, atque in ea discussio dubio: An sententia Reverendissimi Archiepiscopi Bituricensis Judicis à Sacra Rituum Congregatione Delegati, lata super publico cultu ab immemorabili tempore prædictæ Beatæ exhibito, sive super casu excepto à Decretis fel. record. Urbani Papæ VIII. sit confirmanda in casu, & ad effectum, de quo agitur: Sacra eadem Congregatio, R. P. D. Ludovico de Valentibus Fidei Promotore in scriptis, & in voce prius audito, rescribendum censuit: Affirmativè, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit. Hac die XIV. Aprilis 1742. Factaque deinde per me Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit die XXI. ejusdem mensis, & anni.*

F. J. A. Cardinalis Guadagni Pro-Præf.

T. Patriarcha Hierosolymitanus Secr.

Loco ✕ Sigilli.

§. 4. Quoniam autem dictus Marcus Antonius Postulator, quo Decretum hujusmodi firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolica confirmationis nostræ patrocinio communiri summo perè desiderat: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Marcum Antonium Postulatorem specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinari, præsertim decretum super publico cultu ab immemorabili tempore prædictæ Beatæ Joannæ Valefiæ exhibito editum, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolica firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

§. 5. Decernentes easdem præsentis litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præ-

Recens sententia Archiepiscopi Bituricensis super cultu immemorabili.

Ea confirmatur Decreto Congreg. Sacror. Rituum.

Confirmatio Apostolica.

Clausula.

missis

Exemplorum auctoritas.

Dat. die 18. Junii 1742.

missis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut ipsarum presentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quae presentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diocesis sub Annulo Piscatoris die XVII. Junii MDCCLXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Pro D. Card. Passione.
Cajetanus Amatus.

LIX.

De Ritibus, seu Ceremoniis Sinenfibus. Confirmatur Constitutio Clementis Undecimi, incip. *Ex illa die*. Permissioes quaedam publicatae à bon. mem. Carolo Ambrosio Mediarbo Patriarcha Alexandrino, reprobandur, & annullantur: Praescribitur nova formula Juramenti à Missionariis praestandi.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Fidei propagatio ab Apost. Sede promoti in Sinarum Imperio.

EX quo singulari providentia factum est, ut Orientalium, & Occidentalium Indiarum Regiones Europae innotescerent, Apostolica Sancta Sedes, quae ab ipsis Ecclesiae incunabulis Evangelicae veritatis lumen ubique diffundere, & illud ab omni erroris umbra servare maximo studio curavit, in his quoque novissimis temporibus Evangelicos Operarios in antedictas Regiones sedulo misit; ut Idololatriam ibi late dominante funditus eradicatam, Christianae Fidei semen opportunè spargerent, atque horrentes illos, & incultos campos in fertiles florentesque vineas, uberrimos aeternae vitae fructus daturas, commutarent. Ex Regionibus autem illis, quas Sancta Sedes praeter ceteris ante oculos habuit, fuit profecto amplissimum Sinarum Imperium: in quo quidem negari non potest, quin Christiana fides progressus ingentes fecerit, longè etiam majores factura, nisi coorta inter Operarios à Sancta Sede illuc missos dissidia, cursum intercidissent.

Dissidia inter Missionarios circa Ceremonias Sinenfium, & praecipue circa cultum erga defunctos.

§. 1. Occasionem dissidiis ejusmodi dederunt Ceremoniae quaedam, & Ritus, quibus Sinenfes, ad Confucium Philosophum, & Majores suos honoribus prosequendos, uti consueverunt: cum nonnulli ex Missionariis contenderent, eas esse Ceremonias, & Ritus merè civiles, adeoque concedendos iis, qui relicto Idolorum cultu, Christianam Religionem amplectebantur; contra vero alii eos, utpote superstitionem olentes, sine gravi Religionis injuria permitti nullo modo posse assererent. Quae sane controversia multis annis Apostolicae Sedis curam, & sollicitudinem ad se traxit; cum id maxime caveat, ne zizania in agro Dominico radices agant, aut, si fortè egerint, ea, quam citò fieri potest, evellantur.

Prima decisio Congreg. Fidei, sub Innocen. X.

§. 2. Primo itaque ad Sanctae Sedis Tribunal Causam hanc detulerunt ii, qui Ceremonias illas, & Ritus Sinoscos superstitione imbutos suspicabantur. Super illis Dubia nonnulla proposita fuerunt Congregationi de Propaganda Fidei, quae anno 1645. comprobavit responsa, ac decisiones Theologorum, qui Ceremonias, &

Ritus eisdem superstitione revera infectos judicarunt. Proinde Innocentius Papa X. ad praefatae Congregationis preces, omnibus & singulis Missionariis, sub poena excommunicationis latae sententiae, sibi, ac Sanctae Sedi reservata, mandavit, ut responsa, ac decisiones praedictas omnino observarent, easque ad praxim deducerent, donec sibi, & Apostolicae Sedi aliter visum non esset.

§. 3. Verum paulò post ab aliis ejusdem Missionis Operariis alia Dubia de iisdem Ritibus, & Ceremoniis ipsimet Congregationi de Propaganda Fide fuerunt exhibita, ex quibus Ceremoniae ipsae, Ritusque nullam in se superstitionem habere videbantur. Negotium itaque hujusmodi ab Alexandro Papa VII. Sacrae Inquisitionis Congregationi commissum fuit: quae, prout varia, diversaque ratione fuerat sibi de eisdem Ceremoniis expositum, alias quidem, tamquam merè civiles, & politicas, esse permittendas; alias verò minimè tolerari posse judicavit; idemque Alexander Pontifex anno 1656. hanc sententiam probavit, & confirmavit.

§. 4. Sed ecce tertio ad Sanctam Sedem haec eadem controversia. Cum plura Dubia Sacrae Inquisitionis Congregationi proposita fuissent, illud quoque ab ea quaesitum fuit, utrum adhuc vigeret Innocentii Papae X. praecceptum, quo sub poena excommunicationis latae sententiae mandabat observantiam responsionum, ac decisionum, quae à Congregatione de Propaganda anno 1645. ut supra dictum est, emanaverant. Praeterea, an, stantibus recens expositis dubiis, earum praxis retinenda foret: cum praesertim ob stare videretur Decretum Sacrae Inquisitionis, quod ab ea emanavit anno 1656. super quaestis nonnullis, diversae ratione, aliisque circumstantiis propositis ab Operariis Apostolicis in Sinarum Regno commorantibus. Respondit ad haec Sacra Inquisitionis Congregatio anno 1669., praefatum Congregationis de Propaganda Fide Decretum adhuc vigerè, habitae ratione rerum, quae fuerunt in dubiis expositae; neque illud fuisse circumscriptum à Decreto Sacrae Inquisitionis, quod anno 1656. emanavit; immo esse omnino observandum juxta quaesita, circumstantias, & omnia ea, quae in antedictis Dubiis continentur. Declaravit pariter, eodem modo esse observandum praedictum Sacrae Congregationis Decretum anni 1656. juxta quaesita, circumstantias, & reliqua in ipsis expressa. Hoc autem Decretum Clemens Papa IX. comprobavit.

§. 5. Cum autem omnia praefata Decreta pro varia rerum expositarum ratione fuerint facta, ac promulgata, tantum absuit, ut Ritus Sinenfium controversia finem obtineret, ut magis illa vires, & incrementum acquireret. Nam scissis Evangelicis Operariis in partes, adducta res fuit in acriorem animorum, ac sententiarum contentionem. Atque hinc, non sine gravi scandalo, magnoque Fidei damno, consecuta est praedictio non uniformis, & non eadem ubique Christianorum illorum disciplina, & institutio. De his autem absurdis certior factus Innocentius Papa XII. Praedecessor noster, id muneris sui omnino esse putavit, ut perniciosas adeo dissidiis finis daretur; proinde exactam, maximeque accuratam totius hujus controversiae discussionem Sacrae Inquisitionis Congregationi commisit. Cumque nihil Intentatum reliquisset, quo sinceram facti noticiam obtineret, firmata quoque fuerunt de illius mandato summa cum diligentia Quaesita, quae per eandem Sacram Congregationem resolverentur.

§. 6. Quaestorum illorum examen Innocentii Papae XII. mors intercepit. Clemens autem XI., qui successit, Praedecessoris sui zelo plenus, coram se quaestorum eorundem examen fieri voluit. Quamobrem post diuturnam,

maturam,

Altera Congreg. S. Inquisitionis, sub Alexan. VII.

Alia resolutio ejusdem Congr. sub Clem. IX.

Innoc. XII. novum examen Causae in eadem Congreg. instituari jubet.

Clemens XI. approbat Responsiones Congregat., easque transmittit ad Patriarcham